

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym Odwoławczym, w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Kawula

Sędziowie: SO Alina Siatecka

SO Sławomir Olejnik /spr./

Protokolant: stażysta Patrycja Rataj

przy udziale Prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Agnieszki Hildebrandt

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 r.

sprawy **A. K.**

oskarżonego o czyny z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk.

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 16 czerwca 2015r., sygnatura akt II K 292/15

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Aleksandry Łuczak kwotę 516,60 z VAT tytułem zwrotu kosztów udzielonej pomocy prawnej w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia oskarżonego od zapłaty Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w tym od opłaty za drugą instancję.

Alina Siatecka Dariusz Kawula Sławomir Olejnik

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 16 czerwca 2015 r., sygn. akt II K 292/15 A. K. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 §1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 §1 kk wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności (k. 143). Na podstawie art. 46 §1 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej W. B. kwoty 1.000 złotych. Z kolei na podstawie art. 44 § 2 kk orzeczono przepadek dowodu rzeczowego w postaci pudełka od telefonu komórkowego iPhone S5 wraz z zawartością plasteliny i pięcioma nakrętkami, ujętego w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 2, kart 75 akt. Ponadto na podstawie art. 624 §1 kpk zwolniono oskarżonego od zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w tym od opłaty.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało zaskarżone przez oskarżonego we wniesionym przez niego piśmie z dnia 28 lipca 2015 r. (k. 155).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżonego A. K. nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wbrew stanowisku skarżącego uznać należy, iż Sąd I Instancji na podstawie zebranego i wszechstronnie ocenionego materiału dowodowego poczynił trafne ustalenia faktyczne, zgodne z zasadami logicznego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego. Wyrazem sędziowskiego przekonania w wymienionej kwestii pozostaje uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia. Sąd Rejonowy szczegółowo ustosunkował się do każdego z dowodów wskazując, które z faktów uznał za udowodnione i na jakich w tej mierze oparł się dowodach oraz dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. W oparciu o tak ustalony stan faktyczny prawidłowo wywiódł o winie oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełniało przy tym wszystkie wymagania określone w art. 424 k.p.k., co umożliwiło jego kontrolę instancyjną. Sąd Okręgowy nie dopatrywał się też występowania w sprawie bezwzględnych podstaw odwoławczych.

Sąd Okręgowy podziela w pełni ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji i w pełni akceptuje dokonaną przez ten Sąd ocenę materiału dowodowego przedstawioną szczegółowo w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Analiza motywów zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, iż Sąd I Instancji w sposób staranny i wnikliwy ocenił wszystkie zgromadzone dowody i na ich podstawie wyprowadził prawidłowe wnioski.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż nie zasługuje na uznanie zarzut apelacji oskarżonego kwestionującego przeprowadzone przez Sąd Rejonowy postępowanie dowodowe w zakresie zeznań świadków, wskazując iż nie mieli oni nic wspólnego z przedmiotową sprawą.

Z rozważaniami Sądu I instancji w zakresie oceny zeznań świadków W. B., R. G. i J. B. należy się zgodzić w pełni i nie ma potrzeby ponownego czynienia takowej szczegółowej oceny, sprowadzałaby się ona bowiem do powielenia argumentacji przedstawionej przez tenże Sąd. Oskarżony nie przedstawił okoliczności, które skutecznie mogłyby podważyć owo rozumowanie Sądu I instancji.

Trzeba również zauważyć, iż wbrew argumentacji podniesionej przez oskarżonego A. K. we wniesionej przez niego apelacji, w toku postępowania przygotowawczego dokonano ustaleń związanych z fakturą VAT wystawioną przez operatora telefonii komórkowej T. M. dla klienta P.H.U. (...) S.C., ul. (...), (...)-(…) K.(k. 7). Mianowicie jak wynika z informacji zgromadzonych przez Komisariat Policji w Kostrzynie (k. 74), pod adresem na ul. (...)w K.mieści się, prosperująca od kilkunastu lat, firma (...), specjalizująca się w obróbce szkła i lusterek, zaś wcześniej pod w/w adresem mieściła się firma (...), prowadzona przez W. K., jednakże miało to miejsce przed powstaniem firmy szklarskiej. Ponadto ustalono w miejscu zamieszkania W. K., że przebywa on za granicą i nie jest znany jego termin powrotu.

Tym samym nie sposób jest uznać, iż w toku postępowania nie dążono do zweryfikowania wersji przedstawionej przez oskarżonego.

W tym miejscu należy wskazać, uznawszy, że apelacja oskarżonego zaskarżała rozstrzygnięcie z dnia 16 czerwca 2015 r. w całości, iż brak jakichkolwiek podstaw, by uznać wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności za rażąco niewspółmierną, zwłaszcza w aspekcie jej surowości. Sąd II instancji nie miał również żadnych zastrzeżeń do orzeczonych wobec oskarżonego obowiązków naprawienia szkody.

Należy uznać, iż kreując wymiar represji karnej wobec oskarżonego Sąd I instancji uwzględnił wszelkie dyrektywy oraz zasady jej kształtowania i przedstawiona w tym zakresie w pisemnym uzasadnieniu orzeczenia argumentacja zasługuje na pełne poparcie

Podsumowując, należy wskazać, iż Sąd Okręgowy w Poznaniu, nie widząc podstaw do zmian zaskarżonego orzeczenia, na podstawie art. 437 § 1 kpk w utrymał w mocy zaskarżony wyrok.

Na podstawie §2 ust. 1-3 w zw. z §14 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 r., nr 163, poz. 1348) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego adwokat Aleksandry Łuczak kwotę 516,60 zł z VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) - mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego (nie posiada żadnego majątku, przebywa w zakładzie karnym, co uniemożliwia wykonywanie pracy zarobkowej) zwolniono go od uiszczenia owych kosztów uznając, iż stanowiłoby to dla niego zbyt dużą uciążliwość.

Alina Siatecka Dariusz Kawula Sławomir Olejnik